

عنوان مقاله:

شهرستان خمین در دوره ساسانی؛ بر اساس بررسی های باستان شناختی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی فرهنگ، هنر و معماری اسلامی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مرضیه عباس زاده - دانشجوی دکتری باستان شناسی دانشگاه آزاد ورامین

غلام شیرزاد - دانشجوی دکتری باستان شناسی دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

شهرستان خمین به عنوان یکی از شهرستان های استان مرکزی در جنوب شرقی استان قرار گرفته و از جهت شمال به شهرستان هایاراک و شازند، از جهت جنوب به گلپایگان، از جهت غرب به شهرستان محلات و از جهت غرب به الیگودرز محدود می شود. از نظر جغرافیایی، این منطقه به دلیل قرار گرفتن میان مرکز فلات ایران و زاگرس مرکزی دارای اهمیت استراتژیک و منطقه ای است. مطالعات باستان شناسی انجام گرفته در این شهرستان در طی سالهای اخیر نشان دهنده وجود سکونتگاه های انسانی از هزاره 6 ق.م در این منطقه به امروز است. در این میان، تعدد و تنوع استقرارهای دوره ساسانی منطقه دارای اهمیت هستند. مطالعات پیشگفته، نشان دهنده وجود 36 محوطه باستانی متعلق به دوره ساسانی است. این استقرارها شامل تپه های تاریخی و قلعه های باستانی است که عمدتاً در بخش غربی این شهرستان پراکنده شده اند. موقعیت جغرافیایی مناسب منطقه و قرار گرفتن شهرستان خمین در مسیر جاده ابریشم و منابع آبی کافی از جمله دلایل ایجاد سکونتگاه انسانی در منطقه خمین در دوره ساسانی و افزایش جمعیت انسانی در آن است. در پژوهش حاضر سعی شده با بهره گیری از مطالعات باستان شناسی و منابع تاریخی، وجود سکونتگاه های انسانی دوره ساسانی در منطقه خمینو علل بوجود آمدن چنین استقرارهایی تبیین شود.

کلمات کلیدی:

بررسی باستان شناسی، دوره ساسانی، استقرار، فلات ایران، زاگرس مرکزی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/538060>

